

ským etnikom sa oveľa horšie zaobchádzalo a zaobchádza napr.: v Čechách. Tam sú napríklad rómovia najviac prenasledovaní a napádaní aj skínmi. Česká republika však kritizovaná nebola, pretože ašpirovala na členstvo v NATO. Krátko pred začatím bombardovania Juhoslávie sa spoločne s Maďarskom a Poľskom stala jeho členom.

Počas bombardovanie Juhoslávie sa NATO dopustilo mnohých očividným klamstiev. Klamalo už dávno predtým, čo je jeho tradičnou taktikou. Napríklad tvrdilo, že vodca kosovských Albáncov (nie albánskych teroristov) Ibrahim Rugova bol zavraždený srbskými silami a jeho dom bol zrovnaný so zemou. Krátko na to sa ukázalo, že Ibrahim Rugova žije v neporušenej vile v Prištine a o ochranu požiadal srbskú políciu.

Podobne NATO pravdu nehovorilo o bombách, ktorých obrovské množstvo sa objavilo v mori pri talianskom pobreží a veľké problémy spôsobovalo hlavne rybárom. Najprv tvrdilo, že sú to bomby ešte z druhej svetovej vojny. Keď sa však ukázalo, že ide o nedávnu výrobu USA, vyhlasovalo, že ich piloti zhodili pre ťažkosti. Nemali piloti tých problémov príliš veľa? Pravdepodobnejšie je, že sa im zdalo hlúpe hádzat bomby na Juhosláviu, preto ich radšej hádzali do mora. Juhoslovanská armáda ostala takmer nedotknutá, na rozdiel od tvrdení NATO, podľa ktorých zlikvidovalo jej dve tretiny.

Bombardovanie a následne okupácia Juhoslávie boli do predu naplánované. Údajná ochrana ľudských práv prostredníctvom hrubého porušovania medzinárodných dohôd a vojenských konvencií bola iba zinscenovaná. Jedným zo strategických manévrov USA bolo dosadenie Dzurindovej vlády na čelo Slovenska, pretože Mečiarova vláda by zrejme s preletmi lietadiel NATO cez Slovenský vzdušný priestor nesúhlasila. Vláda Mikuláša Dzurindu je najhoršia a najmenej demokratická vláda, akú kedy Slovensko malo. Jej politikou je vnučovanie svojich deštruktívnych zámerov slovenským občanom, posluhovanie americkému imperializmu, podvádzanie, rozvracanie vlastného štátu a zbedačovanie jeho obyvateľstva.

autor

O revolúciách a podvodoch

Heslom buržoáznej revolúcie, ktorá sa konala pred 210 rokmi, bolo: „Sloboda, rovnosť, bratstvo“. A čo aký bol jej výsledok? – Nezamestnanosť, prehlbovanie rozdielov medzi ľuďmi, narastanie počtu hladujúcich a kriminalita. Pred 10 rokmi, heslom „nežnej revolúcie“ bolo: „Demokracia a socializmus s ľudskou tvárou.“ **Aký je výsledok? – Chaos a primitívny kapitalizmus.** O „nežnej revolúcii“ sa hovorí aj ako o prevrate. Aký je rozdiel medzi revolúciou a prevratom? Aj jedna aj druhá udalosť prináša zmenu. O revolúcii sa však hovorí vtedy, keď je zmena kladná, o prevrate, keď je to iba zmena, keď sa moci miesto jednej skupiny ujme druhá. Posudzovanie udalostí ako revolúcií alebo prevratov je relatívne. Nič nie je len čierne, alebo len biele.

Akákoľvek revolúcia môže priniesť dlhodobý prospech celej spoločnosti len vtedy, ak sa zmení spôsob myslenia a spôsob života spoločnosti, ak sa bude celá spoločnosť aktívne podieľať na dosahovaní vytýčených cieľov. Ak má byť revolúcia úspešná, nie je možné ju podporiť a potom nechať šafáriť tých, čo sa dostanú k moci. Nie je možné znova trpieť staré zvyky, staré spôsoby. V takomto prípade je akákoľvek revolúcia zbytočná a stáva sa iba prevratom.

Určitým druhom prevratu sú aj voľby. Obyvateľstvo sa však zmeny nedočká k lepšiemu, ak sa samo nezmení k lepšiemu, ak neprestane čakať na spasiteľa a nezačne vládnuť. **Spoliehať sa môžeme jedine na seba.** Rozhodovanie o osude spoločnosti musí byť v jeho rukách. Vláda musí riadiť štát podľa vôle obyvateľstva. To je tá demokracia, o ktorej sa hovorí. Demokracia nie je to, keď si každý môže povedať čo chce, ale keď je každý vypočutý a rešpektovaný. Demokraciou nie je chaos, ani rozkrádanie štátu, ale vláda ľudu. Občania však najprv musia vedieť, čo vlastne chcú.

Je to potrebné prežiť, aby ľudia porozumeli veciam, nad ktorými by sa ináč ani nezamýšľali. Osobnosť človeka sa kalí prekonanými ťažkosťami a trápeniami. Posledných desať ro-

kov „budovania“ kapitalizmu nie je premárneným, strateným obdobím. Je to obdobie poznávania súvislostí života a ich ujasňovania si, dozrievania nášho vedomia. Museli sme sa dostať na dno, aby sme sa mali odkiaľ odraziť. Doterajší socializmus, ale aj civilizácia všeobecne nás naučili byť určitým spôsobom pasívnymi. Pestovali v nás nesamostatnosť. Preto sa prvá forma socializmu zrútila a v súčasnosti sa rovnako rúca aj kapitalizmus. Rúcajú sa nezdravé vzťahy medzi štátmi a ich občanmi, medzi vykorisťovateľmi a vykorisťovanými.

Musíme sa učiť samostatnosti, nezávislosti a zodpovednosti voči vlastnému životu, aj voči životu celej spoločnosti. Napokon taká je aj úloha skutočnej revolúcie. Z tohto pohľadu bola „nezná revolúcia“ len predrevolúciou.

Po roku 1989 sa u nás začalo šíriť tvrdenie, že štát je vraj zlým hospodárom. A kto tvorí štát? Predsa jeho občania. Veruže sme zlí hospodári, keď sme svoje hospodárstvo odovzdali do rúk jednotlivcov, ktorí k tomu-ktorému odboru hospodárstva nemajú žiaden vzťah, nemajú v ňom žiadne skúsenosti ani vedomosti a sú iba finančnými dobrodruhmi a kaskadérmí. Štát je takým hospodárom, akými hospodármi sú jeho občania. Terajšia slovenská vláda je ochotná poskytnúť niekoľkoročné daňové prázdniny zahraničným „investorom“. Na ich „prilákanie“ vynakladá obrovské prostriedky, ale že by sa takto chovala voči slovenským podnikom, ktoré sú v kríze, to ju ešte nenapadlo. **Slovenský štát je naozaj zlý hospodár, keď trpí takúto vládu.**

Keď Hillary Clintonová pri svojej nedávnej návšteve Bratislavy „chválila úspechy“, ktoré Slovensko dosiahlo za posledný rok, pripomínalo to chválu dieťaťa, ktoré sa prvýkrát posadilo na nočník. Spôsobom prejavu jasne dávala najavo, čo pre ňu Slovensko znamená – malé, naivné, nesamostatné dieťa bez vlastného úsudku.

Naša vláda v socializme nás držala nakrátko, aby nás „ochránila“ pred kapitalizmom. **Ako to dopadlo? Úplne ľahostajne sme si nechali kapitalizmus „vybudovať“ vo vlastnej krajine.** V novembri 1989 ľudia chceli demokratizáciu socializmu. Do ich čela sa však dostali vodcovia, ktorí nepozorovane začali presadzovať kapitalizáciu socializmu.

Pred parlamentnými voľbami na Slovensku v roku 1998 sa snád všetky politické strany zasadzovali o to, že strategické podniky je nutné ponechať v rukách štátu. O niekoľko mesiacov na to sa ich už koalícia chystá privatizovať. **Môžu sa aj teraz na to ľudia nečinne prizerať? Asi ťažko, keď už im ide o život.** Za socializmu nás vláda „chránila“ pred náboženstvom. A ako to dopadlo? V prvých ponovembrových voľbách takmer polovica voličov svoj hlas dala KDĽ. Trvalo niekoľko rokov, kým väčšina z nich pochopila, že náboženstvo do politiky nepatrí. Koľko rokov im potrvá, kým pochopia, že kapitalizmus nepatrí do našej spoločnosti? Je čas o tom otvorene hovoriť a vláde to dávať jasne najavo. **Ak vláda nerozumie slovám, treba hľadať takú reč, ktorej porozumie.**

Rekapitulácia, alebo o otváraní sa tržnému kolonializmu

S čím do roku 1989 ľudia neboli spokojní? Prečo sa konala „nezná revolúcia“? Preto, lebo vláda rozhodovala o nás, bez nás. Neexistovala komunikácia medzi vedením a radovými občanmi. Vláda sa o nás síce starala, ale po svojom. Naše osobné záujmy rešpektované neboli. Všetko bolo diktované. Námietky neprichádzali do úvahy, akékoľvek protesty boli potláčané. Podstatné bolo, aby každý mal čo jesť, aby každý mal kde bývať.

V novembri 1989 ľudia na uliciach kričali: „To je ono!“ Čoskoro však začali čoraz intenzívnejšie pociťovať, že to ono nie je. Vláda sa o nás už nestarala vôbec. Zato sa horlivo začala starať o drancovanie toho, čo sa tu desaťročia buildovalo. Zjednodušene povedané, do roku 1989 vláda rozhodovala o našom živote, po roku 1989 o našej smrti.

Po roku 1989 sa u nás začali konať „slobodné voľby“. Jednotlivé politické strany predstavujú svoje programy. Slúžia však občanom, alebo občania im? **Zaujímá sa vôbec niektorá politická strana o to, čo si občania želajú?**

Po roku 1989 sa u nás začala rozširovať demagógia „kapitalistického blahobytu“: „Načo by ste sa namáhali? Nechajte, nech za vás pracujú vaše peniaze.“ Dá sa takto niečo vytvárať? Premenia sa peniaze samé na potravu, alebo čokoľvek iné? Alebo je k tomu potrebná poctivá práca človeka? Zbohatlíci, ktorí si už v minulosti nahrabali, začali takpovediac za babku skupovať štátne podniky a obratom ich so ziskom predávať. Peniaze si ukladajú v zahraničných bankách a tým náš štát oberajú o podniky aj o financie. Štát je nútený si tieto financie „požičiavať“ zo zahraničia a pôžičky aj s úrokmi splácať. Tomu sa hovorí tržná ekonomika, alebo ekonomický kolonializmus, ekonomické vykorisťovanie. **Prestávajú fungovať podniky, neprodujú sa výrobky a štát ich musí draho dovážať. Aby „oživil“ ekonomiku, hľadá zahraničných „investorov“ a úplne sa vzdáva kontroly nad svojím hospodárstvom. Občania slúžia iba ako lacná pracovná sila.** Pripomína to „zdravotnícku“ starostlivosť, ktorá „vedeckými“ metódami mrzačí ľudí a pripravuje ich o zdravie aj o život, za ich vlastné peniaze.

Po roku 1989 sa oficiálne zatracoval komunizmus a vyzdvihoval kapitalizmus. Ale kam kapitalizmus vedie? Mohol vzniknúť len vďaka priemyselnej revolúcii. A tá nám čo nám priniesla? Znečisťovanie životného prostredia, ale aj medziľudských vzťahov. Prehlbovanie rozdielov medzi ľuďmi a vytlačanie celých skupín ľudstva na okraj spoločnosti. **Kapitalizmus je slepá cesta vedúca k záhube.** Konzumné hromadenie kapitálu prináša iba beznádej a kriminalitu. Priemyselná revolúcia môže byť ľudstvu prospešná len vtedy, ak ju sprevádza revolúcia ekologická a sociálna. Budúcnosť ľudstva nie je v konkurenčnom boji, vo vzájomnom požíraní sa a uplatňovaní práva silnejšieho, ale vo vzájomnej pomoci, porozumení a spolupráci, v priateľskom spolunažívaní.

Keď prví kresťanskí misionári americkým Indiánom rozprávali o učení Ježiša Nazaréna, Indiáni tvrdili, že Ježiš musel byť Indiánom, pretože jeho učenie sa nezhoduje so životom bielych ľudí, ale s ich podstatou. Ježišovo učenie poznali aj bez kresťanstva. Poznajú ho však dnešní politici, ktorí sa kresťanstvom oháňajú?

Keď pred deviatimi rokmi Irak obsadil Kuvajt, urobil iba priamou cestou to, čo USA robia už nepriamo pod rôznymi zámenkami desaťročia. Oháňajú sa demokraciou, ale do Kuvajtu a jemu podobných strategických satelitov dosadzujú nedemokratické vlády, aby „stabilizovali situáciu“ – t.j. aby stabilizovali svoje obchody! **„Demokracia USA“ nestojí na rešpektovaní ľudských práv, ale na proamerickej orientácii.**

Prečo počas vojny v Perzskom zálive zahynulo 200 tisíc irackých vojakov?

Prečo je obyvateľstvo Iraku naďalej zbedačované?

Preto, že Irak chcel v malom robiť to isté, čo USA robí vo veľkom?

Prečo bola bombardovaná Juhoslávia?

Preto, že albánski teroristi vyvražďovali kosovské obyvateľstvo?

Prečo USA jedných teroristov prenasledujú a druhých podporujú?

Prečo šíria po svete dezinformácie? Podobne ako Irak obsadil Kuvajt, NATO obsadilo Kosovo a v minulosti mnoho ďalších krajín vo svete. Už aj slovenská vláda sa do týchto špinavostí zapája.

Nie som odborník na politiku ani ekonomiku. Riadim sa zdravým rozumom, nie módnymi trendmi, ktorými sa riadia „odborníci“, momentálne podliehajúci šialenstvu privatizácie a „otváraní“ sa svetu. Nevie, či problémy niektorých slovenských podnikov nie sú zámerne zveličované, aby sa nimi „zdôvodňovala nutnosť“ privatizácie, ale viem, že sa nemôžu riešiť tak, že sa ich jednoducho zbavíme v prospech zahraničných „investorov“. **Môžeme prijať zahraničnú pomoc, ale naše podniky musia ostať naše.**

O oživovaní ekonomiky

Pred desiatimi rokmi sa vo východnej Európe začalo šialenstvo privatizácie. Čo nám prinieslo? Oživila sa naša eko-